

At ho uwigeš, at ho uwigeš.
Komu te ho dát?
Tobé tohagu, milý tohagu,
Sjwé oči máš.

50. Ne nota, ale robota.

Co ge mné synečku, co ge po twé noté,
Dyt ty nerozumjé sedlácké roboté

51. Žena malá.

Co ge tohagjčku po malé žené.
Ona má sukničku u samé žené.
A když ge rosa, ona gde bosá.
Ona si sukničku celau zarausá.

52. Dar na rozchodnau.

(Mel. 375.)

Co mné milý za dar necháš,
Šak dobře wjm, že mne necháš.

Zanechám ti strom zelený,
Pod okénkem zasadný.

Na tom stromé bjiú jatu.
A w tej jaté našu lásku.

53. Nenemilý častý přjchod.

Co pak ge ti moga milá 'y tětka,
Že gá chodjm pod okýnko často?

'y ginde: má pannenko.

„Nenj, nenj, nenj,
Měg synečku wěrný.“

54. Přjčina.

Co pak k nám, tohago, celé teden negdes?
„Co bych o 'y wás dělal, dyž sa mnó newygdeš.“

Přindí, tohagjčko, genom pod okýnko,
Ale gá tobé dám hlawo na ramýnko.

Hlawo na ramýnko, ruku na hlawičko,
Co pak se ti stalo, hezké tohagjčko?

Gá muzjm, tohago, dneska wiecek wědět,
Proč twý černý oči nechcú na mné hledět.

Černý oči hledět, twý twátička mluwit,
Kdo tobé zakázal, před ty naše chodit.

„Kdo by mné zakázal, neť mj kamarádi,
Tebe mné nepřigó, sami by té rádi.“

'y Hanáci a často w s zaménugj.

55. Starý a mladá.

Sr. Zpěw. I. 273, 3.

Co's Naninko pomyslela, že's si tak starého wzala,
Aha aha! tak starého wzala.

Starý mladé nic newěťj,
Zaléhá gj ode dweťj. Aha a t. d.

„Pust mě starý wen z komory,
Co mne ta hlawěnka bolj. Aha a t. d.“

Wylehni wen z okenečka,
Ochladj se twá hlawička. Aha a t. d.